

Szereg potęgowy jest szczególnym przykładem szeregu funkcyjnego. Wyraz ogólny szeregu jest postaci $x \mapsto c_n x^n$ gdzie c_n jest n -tym wyrazem ciągu liczbowego. Szeregi potęgowe rozważa się często od razu w dziedzinie zespolonej ze względu na relatywnie niewielkie komplikacje jakie takie uogólnienie powoduje. W takim przypadku dopuszcza się $c_n \in \mathbb{C}$ i pisze $\sum c_n z^n$ raczej niż $\sum c_n x^n$ żeby podkreślić zespoloną dziedzinę. My jednak będziemy wypowiadać się na temat różniczkowania funkcji zdefiniowanych przez zbieżne szeregi potęgowe a różniczkowanie w dziedzinie zespolonej wymaga wyjaśnień. Ogólnie rzecz biorąc będziemy więc trzymać się przypadku rzeczywistego uzupełniając ewentualnie o zespolone komentarze.

Motywacja wykłady z Analizy i Algebry są często krytykowane za nadmiar abstrakcyjnych rozumowań. Tym razem w poszukiwaniu motywacji do walki z abstrakcjami zwrócimy się do fizyki. Rozważmy bęben z okrągłą membraną. Na przykład taki:

Ruch membrany możemy opisać funkcją $u: \mathbb{R} \times D \rightarrow \mathbb{R}$ gdzie $D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 \leq d^2\}$ a pierwsza zmienna reprezentuje czas $(t, x, y) \mapsto u(t, x, y)$

Funkcja u spełnia dwuwymiarowe równanie falowe

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} \right) \text{ z warunkiem brzegowym}$$

$$u(t, x, y) = 0 \text{ jeśli } x^2 + y^2 = d^2$$

Ponieważ membrana jest okrągła zamieniamy zmienne na biegunowe:

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \varphi^2} \right)$$

Przeprowadzanie operacji zamiany zmiennych jest jednym z powodów dla czego wkrótce użycie się będziemy twierdzenie o lokalnej odwracalności i o funkcjach uwikłanych.

(motywacja na przyszłość)

Poszukiwać będziemy rozwiązań w postaci

$$u(t, r, \varphi) = R(r) \Phi(\varphi) T(t)$$

Dalej przeprowadzamy mnóstwo nudnych rachunków. Na końcu dostajemy równanie na R :

$$r^2 R''(r) + r R'(r) + (\lambda^2 r^2 - m^2) R(r) = 0 \quad \lambda \text{ ma coś wspólnego z częstotliwością drgań a } m \in \mathbb{R} \text{ powstaje z warunku, że } \Phi \text{ jest periodyczne.}$$

Dla ułatwienia weźmy $\lambda = 1$ pomijając jeszcze jedną zamianę zmiennych po drodze. Mamy więc

$$(*) \quad r^2 R''(r) + r R'(r) + (r^2 - m^2) R(r) = 0 \quad \text{To równanie różniczkowe zmiennych rzędu 2 jest na tyle ważne, że ma}$$

nazwę: **równanie Bessela**. Takie równanie pojawia się w wielu fizycznych kontekstach. Problemem jest, że raczej nie wiemy jak je rozwiązać. W takiej sytuacji możemy poszukać rozwiązań w postaci szeregu potęgowego: $R(r) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n r^n$. Spróbujmy znaleźć $(c_n)_{n \in \mathbb{N}}$ takie, że R spełnia równanie $(*)$

Zrobimy teraz trochę rachunków wstawiając ∇ w miejscach, które wymagają wyjaśnienia.

$$r^2 R''(r) + r R'(r) + (r^2 - m^2) R(r) = 0 \quad R(r) = \sum_{n=0}^{\infty} C_n r^n$$

$$R'(r) = \sum_{n=0}^{\infty} n C_n r^{n-1} \quad R''(r) = \sum_{n=0}^{\infty} n(n-1) C_n r^{n-2}$$

$$r \sum_{n=0}^{\infty} n C_n r^{n-1} + r^2 \sum_{n=0}^{\infty} n(n-1) C_n r^{n-2} + r^2 \sum_{n=0}^{\infty} C_n r^n - m^2 \sum_{n=0}^{\infty} C_n r^n = 0$$

$$\sum_{n=0}^{\infty} [n(n-1) C_n + n C_n - m^2 C_n] r^n + \sum_{n=2}^{\infty} C_{n-2} r^n = 0$$

$$\sum_{n=0}^{\infty} (n^2 - m^2) C_n r^n + \sum_{n=2}^{\infty} C_{n-2} r^n = 0$$

$$-m^2 C_0 + (1-m^2) C_1 r + \sum_{n=2}^{\infty} [(n^2 - m^2) C_n + C_{n-2}] r^n = 0$$

$$C_0 = 0, \quad C_1 = 0 \text{ lub dla } m=1 \quad C_1 \text{ dowolne}$$

$$C_n (n^2 - m^2) + C_{n-2} = 0$$

Powstający szereg zależy od m . Widać ze współczynniki $C_n(m)$ są 0 dla $n < m$ i $C_m(m)$ jest dowolny. Dalej $C_{m+1}(m) = \dots = C_{m+1+2k}(m) = 0$ zaś $C_{m+2k}(m)$ można wyznaczyć w zależności od $C_m(m)$

$$C_{m+2} ((m+2)^2 - m^2) = -C_m \Rightarrow C_{m+2} = \frac{-1}{(m+2)^2 - m^2} C_m = \frac{-1}{2(2m+2)} C_m = \frac{-1}{4(m+1)} C_m$$

$$C_{m+4} ((m+4)^2 - m^2) = -C_{m+2} \Rightarrow C_{m+4} = \frac{-1}{(m+4)^2 - m^2} C_{m+2} = \frac{-1}{4(2m+4)} C_{m+2} = \frac{-1}{8(m+2)} C_{m+2}$$

$$\vdots$$

$$C_{m+2k} ((m+2k)^2 - m^2) = -C_{m+2(k-1)} \Rightarrow C_{m+2k} = \frac{-1}{2k(2m+2k)} C_{m+2(k-1)} = \frac{-1}{4k(m+k)} C_{m+2(k-1)}$$

Stąd wnioskujemy, że

$$C_{m+2k} = \frac{(-1)^k m!}{4^k k! (m+k)!} C_m$$

Rozwiązanie naszego równania to

$$R_m(r) = m! C_m \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k}{4^k k! (m+k)!} r^{m+2k}$$

Całkowity wykrytyk oznacza, że coś tu trzeba sprawdzić. Na przykład czy szereg jest zbieżny i dla jakiego r . Zanim зайmiemy się tym systematycznie zabawmy się w matematykę eksperymentalną przy użyciu

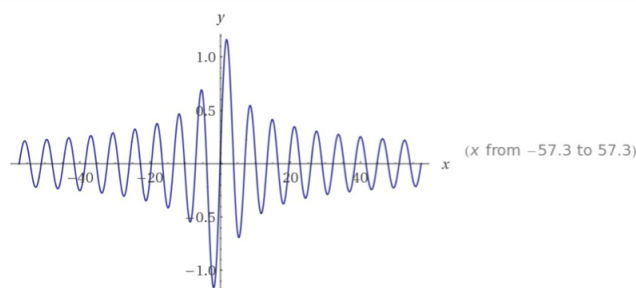
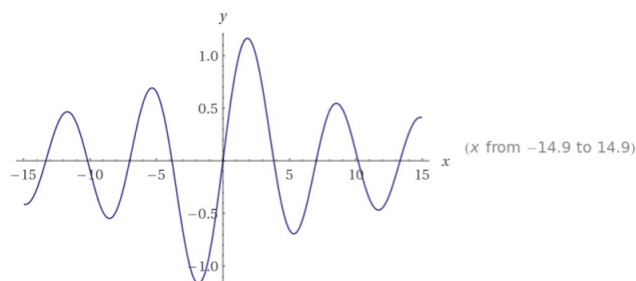

$$m=1, \quad C_1=1$$

plot sum $(-1)^k x^{2k+1} / (k! (k+1)! 4^k)$ k from 0 to ∞

Input interpretation

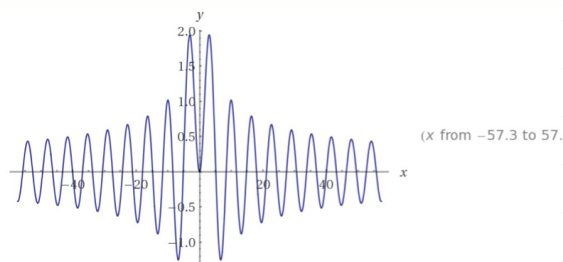
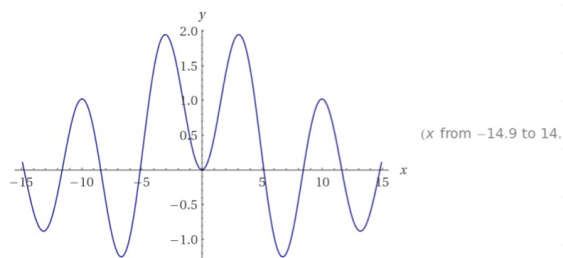
Plots

plot sum $(-1)^k x^{2k+2} / (k!(k+2)! 4^k)$ k from 0 to ∞

Input interpretation

Plots

Matematyka eksperymentalna podpowiada że szereg definiujący R jest zbieżny. Zabierzmy się jednak do tego systematycznie. Dla ustalenia uwagi weźmy $m=1$ $c_1=1$. Dostajemy wtedy:

$$\sum \frac{(-1)^k r^{2k+1}}{4^k k! (k+1)!} = \sum u_k$$

Ten szereg jest naprzemienny, zbieżność warunkową sprawdzimy więc

badając czy $|u_k|$ monotonicznie dąży do zera. Weźmy

$$(*) \frac{|u_{k+1}|}{|u_k|} = \frac{|r|^{2k+3} k! (k+1)! 4^k}{4^{k+1} (k+1)! (k+2)! |r|^{2k+1}} = \frac{r^2}{4(k+1)(k+2)} < 1 \text{ dla } k > r$$

Dla każdego r od pewnego miejsca $|u_k|$ monotonicznie

Dodatkowo, $\frac{|u_{k+1}|}{|u_k|} \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0$ więc szereg jest bezwzględnie zbieżny dla każdego r . To rozstrzyga kwestię istnienia funkcji R , przynajmniej dla $m=1$. Pozostaje pytanie

czy operacje różniczkowania wyraz po wyrazie były uzasadnione. Nie będziemy jednak tego badać specyficznie dla przykładu z funkcją R . Pora pomyśleć ogólnie o szeregach potęgowych.

Niech więc c_n będzie ciągiem rzeczywistym i $\sum_{n=0}^{\infty} c_n x^n$ szeregiem potęgowym. Zajmijmy się najpierw zbieżnością punktową. W (*) użyliśmy kryterium d'Alemberta, wiadomo jednak, że kryterium Cauchy'ego jest subtelniejsze. Użyjmy go, pamiętając że stosuje się do szeregów dodatnich – badamy więc zbieżność bezwzględną:

$$\limsup \sqrt[n]{|c_n x^n|} = \limsup \sqrt[n]{|c_n|} |x| = |x| \underbrace{\limsup \sqrt[n]{|c_n|}}_{= \frac{1}{R}} = \frac{|x|}{R}$$

Gdy $\frac{|x|}{R} < 1$ i.e. $|x| < R$ szereg $\sum |c_n x^n|$ jest zbieżny, więc $\sum c_n x^n$ jest zbieżny bezwzględnie.

Gdy $\frac{|x|}{R} > 1$ i.e. $|x| > R$ szereg $\sum |c_n x^n|$ jest rozbieżny i to bardzo, bo z dowodu wynika, że nie spełnia warunku koniecznego. Oznacza to, że $\sum c_n x^n$ także nie spełnia warunku koniecznego, wobec tego jest rozbieżny.

Gdy $\frac{|x|}{R} = 1$, t.e. dla $x = \pm R$ nie wiadomo. Powyższe rozważanie uzasadnia **DEFINICJĘ**: Liczbę R taką, że $\frac{1}{R} = \limsup \sqrt[n]{|c_n|}$ nazywamy **promieniem zbieżności** szeregu potęgowego. Jeśli $\limsup \sqrt[n]{|c_n|} = 0$ wtedy promień zbieżności jest nieskończony, tzn. $\sum c_n x^n$ jest bezwzględnie zbieżny dla dowolnego x .

① **ZADANIE DO PRACY SAMODZIELNEJ**: Co jeśli $(c_n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest ciągiem w $\mathbb{C}$ i rozważamy $\sum c_n z^n$ dla $z \in \mathbb{C}$? Czy pojęcie promienia zbieżności ma sens?

Dalej zajmujemy się zbieżnością jednostajną.

TIWIERDZENIE: Szereg potęgowy $\sum c_n x^n$ jest zbieżny niemal jednostajnie na odcinku $]-R, R[$ gdzie R oznacza promień zbieżności szeregu.

DOWÓD: Weźmy dowolny zbiór zwarty $K \subset]-R, R[$. Zbiór ten zawiera się w pewnym odcinku $[-p, p]$ dla $p < R$, $p > 0$. Oznacząc $u_n(x) = C_n x^n$ mamy dla $x \in K$

$|u_n(x)| = |C_n| x^n \leq |C_n| p^n$ szereg $\sum |C_n| p^n$ jest szeregiem liczbowym o wyrazach dodatnich, zbieżnym (bo $p < R$, tzn $\sqrt[n]{|C_n|} p < 1$). Na mocy **Kryterium Weierstrassa** szereg $\sum C_n x^n$ jest jednostajnie zbieżny na K , a z dowodu K , niemal jednostajnie zbieżny na $]-R, R[$ ■

WNIOSKI:

- (1) Z niemal jednostajnej zbieżności szeregu $\sum C_n x^n$ wynika, że $f(x) = \sum C_n x^n$ jest ciągła na $]-R, R[$.
- (2) Szereg $\sum_{n=1}^{\infty} n C_n x^{n-1}$, tzn szereg pochodnych, jest także szeregiem potęgowym. Ma ponadto taki sam promień zbieżności jak wyjściowy szereg. Szereg pochodnych jest więc niemal jednostajnie zbieżny na $]-R, R[$. Na mocy stosownego stwierdzenia f jest różniczkowalna i $f'(x) = \sum n C_n x^{n-1}$.
- (3) Indukcyjnie z (2) wnioskujemy, że f jest klasy C^∞ na $]-R, R[$.
- (4) Funkcje zadane szeregiem potęgowym są ciągłe a zatem całkowalne w sensie Riemanna na $[a, b] \subset]-R, R[$. Jednostajna zbieżność daje możliwość całkowania wyraz po wyrazie. Funkcje pierwotne więc istnieją i są zadane szeregami z tym samym promieniem zbieżności.

DEFINICJA Funkcje zadane zbieżnymi szeregami potęgowymi nazywają się **analityczne**.

WNIOSEK DLA FUNKCJI BESSELA: Funkcje Bessela dla różnych m są analityczne na $\mathbb{R}$.

TIERDZENIE: Niech R będzie promieniem zbieżności szeregu $\sum C_n x^n$. Założmy, że szereg ten jest zbieżny dla $x=R$ ($x=-R$). Wtedy funkcja $f(x) = \sum C_n x^n$ jest ciągła jednostronnie w $x=R$ ($x=-R$)

DOWÓD: W tym przypadku kryterium Weierstrassa nam nie pomoże, gdyż na brzegu obszaru zbieżności zbieżność może być jedynie warunkowa. Na przykład $\log(1+x) = \sum_{n=1}^{\infty} (-1)^{n+1} \frac{1}{n} x^n$ ma promień zbieżności $R=1$, wobec tego jest bezwzględnie i jednostajnie zbieżny dla $x \in]-1, 1[$. W $x=1$ szereg także jest zbieżny, ale jedynie warunkowo.

Dla ułatwienie dowodu zamieńmy zmienną: $w = \frac{x}{R}$ tzn $x = RW$ $\sum C_n x^n = \sum \underbrace{C_n R^n}_{a_n} w^n = \sum a_n w^n$. Szereg $\sum a_n w^n$ ma promień zbieżności 1. Założmy, że szereg jest zbieżny w $w=1$.

$$S = \sum a_n \quad S_n = \sum_{k=0}^n a_k \quad S = \lim_{n \rightarrow \infty} S_n$$

$$\sum_{k=0}^n a_k w^k = \sum_{k=0}^n (S_k - S_{k-1}) w^k = \sum_{k=0}^n S_k w^k - \sum_{k=0}^n S_{k-1} w^k = \sum_{k=0}^{n-1} S_k w^k + S_n w^n - \sum_{k=0}^{n-1} S_k w^{k+1} = (1-w) \sum_{k=0}^{n-1} S_k w^k + S_n w^n$$

$\uparrow$
 $S_0 = 0$

$$x: 0 \leq w < 1: f(w) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n a_k w^k = \lim_{n \rightarrow \infty} \left((1-w) \sum_{k=0}^{n-1} S_k w^k + S_n w^n \right) = (1-w) \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^{n-1} S_k w^k + \lim_{n \rightarrow \infty} S_n w^n$$

$\downarrow S$ $\downarrow 0$

$$|f(w) - S| = \left| (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S_k w^k - S \right| = \left| (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S_k w^k - (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S w^k \right| = (1-w) \left| \sum_{k=0}^{\infty} (S_k - S) w^k \right| \leq$$

$$(1-w) \sum_{k=0}^{\infty} |S_k - S| w^k + (1-w) \left| \sum_{k=0}^{\infty} (S_k - S) w^k \right|$$

$$|f(w) - S| = \left| (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S_k w^k - S \right| = \left| (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S_k w^k - (1-w) \sum_{k=0}^{\infty} S w^k \right| = (1-w) \left| \sum_{k=0}^{\infty} (S_k - S) w^k \right| \leq$$

$$(1-w) \sum_{k=0}^{N-1} (S_k - S) w^k + (1-w) \left| \sum_{k=N}^{\infty} (S_k - S) w^k \right|$$

Wiadomo, że $S_n \rightarrow S$. Ustalmy $\varepsilon > 0$ i weźmy N takie że dla $n \geq N$ $|S_n - S| < \frac{\varepsilon}{2}$

$$(1-w) \left| \sum_{k=N}^{\infty} (S_k - S) w^k \right| < (1-w) \frac{\varepsilon}{2} \sum_{k=N}^{\infty} w^k < (1-w) \frac{\varepsilon}{2} \sum_{k=0}^{\infty} w^k = \frac{\varepsilon}{2}$$

$\sum_{k=0}^{N-1} (S_k - S) w^k$ jest wielomianem. Jest więc ograniczone na $[0, 1]$. Weźmy M : $\sum_{k=0}^{N-1} |S_k - S| w^k < M$

Weźmy też w takie, że $(1-w) < \frac{\varepsilon}{2M}$ (tzn x bliskie 1) wtedy $(1-w) \left| \sum_{k=0}^{N-1} (S_k - S) w^k \right| < \frac{\varepsilon}{2}$. Ostatecznie

$$-w < \frac{\varepsilon}{2M} - 1 \quad w > 1 - \frac{\varepsilon}{2M}$$

dla $w > 1 - \frac{\varepsilon}{2M}$ $|f(w) - S| < \varepsilon$ Oznacza to, że $\lim_{w \rightarrow 1} f(w) = S$

POZYTKI ZE ZNAJOMOŚCI SZEREGÓW POTĘGOWYCH:

(1) TO I OWO MOŻNA DODAC: Obliczyć sumę $S = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(n+2)}{n(n+1)2^n}$. Zamieniamy na szereg potęgowy:

$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(n+2)}{n(n+1)} x^n$ Ta funkcja, jeśli istnieje, ma wartość S w punkcie $x = \frac{1}{2}$. Badamy promień zbieżności: $\frac{1}{R} = \limsup \sqrt[n]{\frac{(n+2)}{n(n+1)}} = 1 \Rightarrow R = 1$ f istnieje na odcinku $]-1, 1[$, w szczególności w $x = \frac{1}{2}$ też.

$$\frac{n+2}{n(n+1)} = \frac{A}{n} + \frac{B}{n+1} = \frac{A(n+1) + Bn}{n(n+1)} = \frac{(A+B)n + A}{n(n+1)} \quad \begin{matrix} A=2 \\ B=-1 \end{matrix} \quad \dots = \frac{2}{n} - \frac{1}{n+1}$$

$$f(x) = 2 \sum_{n=1}^{\infty} \frac{x^n}{n} - \sum_{n=1}^{\infty} \frac{x^n}{n+1} = 2 \log(1-x) - \frac{1}{x} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{x^{n+1}}{n+1} = 2 \log(1-x) - \frac{1}{x} \left(\sum_{n=1}^{\infty} \frac{x^n}{n} - x \right) = 2 \log \frac{1}{1-x} - \frac{1}{x} (-\log(1-x) - x) =$$

$$\log(1+x) = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} \dots \quad 2 \log \left(\frac{1}{1-x} \right) + \frac{1}{x} \log(1-x) + 1$$

$$\log(1-x) = -x - \frac{x^2}{2} - \frac{x^3}{3} \dots \quad f\left(\frac{1}{2}\right) = 2 \log \left(\frac{1}{1-\frac{1}{2}} \right) + 2 \cdot \log \left(1 - \frac{1}{2} \right) + 1 = 2 \log 2 + 2 \log \frac{1}{2} + 1 = 1$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{n+2}{n(n+1)2^n} = 1$$

Znaleźć sumę szeregu anharmonicznego: $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n}$ $g(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n} x^n = - \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}}{n} x^n = -\log(1+x) = \log \frac{1}{1+x}$

Badany szereg potęgowy ma promień zbieżności 1. W punkcie $x=1$ jest warunkowo zbieżny. Stosujemy tw.

Abela: $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n} = \log \frac{1}{1+1} = \log \frac{1}{2} = -\log 2$ $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n} x^n = \log \frac{1}{2}$

(2) FUNKCJE ELEMENTARNE MOŻNA ELEGANCKO ZDEFINIOWAĆ: (wycieczka w stronę funkcji zespolonych)

Do tej pory zdefiniowaliśmy elegancko funkcję logarytm: $\log(x) = \int_1^x \frac{1}{t} dt$, funkcję do niej odwrotną $\exp(\cdot)$, oraz pokazaliśmy że $\exp(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!}$

Powyższy szereg można zapisać dla zmiennej zespolonej $\exp(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!}$. Ten szereg ma nieskończony promień zbieżności, zatem $\exp$ jest określone na całym $\mathbb{C}$. Korzystając z bezwzględnej zbieżności szeregu możemy wykazać:

$$\exp(z) \exp(w) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!} \sum_{m=0}^{\infty} \frac{w^m}{m!} = \sum_{n=0}^{\infty} \sum_{m=0}^n \left(\frac{1}{n!} \frac{1}{(n-m)!} z^n w^{n-m} \right) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} \underbrace{\sum_{m=0}^n \frac{n!}{m!(n-m)!} z^n w^{n-m}}_{(z+w)^n} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} (z+w)^n = \exp(z+w)$$

Wstawiamy teraz $z = ix$ dla $x \in \mathbb{R}$ $\exp(ix) = \sum \frac{(ix)^n}{n!}$ i wyznaczamy części rzeczywistą i urojoną

$$\exp(ix) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(ix)^n}{n!} = \underbrace{\sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k x^{2k}}{(2k)!}}_{\cos x} + i \underbrace{\sum_{l=0}^{\infty} \frac{(-1)^l x^{2l+1}}{(2l+1)!}}_{\sin x} = \cos x + i \sin x$$

6.

Oba szeregi mają nieskończony promień zbieżności, definiując więc gładkie funkcje na $\mathbb{R}$. Łatwo też wyprowadzić wzory na pochodne. Obie funkcje można zapisać dla zmiennej zespolonej:

$$\sin(z) = \sum \frac{(-1)^n z^{2n+1}}{(2n+1)!} \quad \cos(z) = \sum \frac{(-1)^n z^{2n}}{(2n)!}$$

Bezpośrednim rachunkiem na bezwzględnie zbieżnych szeregach liczbowych otrzymujemy znane wzory:

$$\sin(z) = \frac{e^{iz} - e^{-iz}}{2i} \quad \cos(z) = \frac{e^{iz} + e^{-iz}}{2} \quad \sin(ix) = i \operatorname{sh}(x) \quad \cos(ix) = \operatorname{ch}(x) \quad \dots$$

(3) ZDEFINIOWAĆ π : Do tej pory postugiwaliśmy się π zakładając, że znamy je z wcześniejszych etapów kształcenia. Teraz możemy zdefiniować π nie odwołując się do długości łuku:

Spójrzmy na funkcję $\cos$: $\cos(x) = 1 - \frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{24}x^4 - \dots$ $\cos(0) = 1$ $\cos(2) = -1 + \sum_{n=2}^{\infty} \frac{1}{(2n)!} (-1)^n 4^n < 0$

cosinus jest funkcją opadającą, więc na odcinku

$]0, 2[$ przynajmniej raz przyjmuje wartość 0.

$\cos'x = -\sin x$. $\sin(0) = 0$ $\sin x = x(1 - \frac{x^2}{6} + \frac{x^4}{120} - \dots)$

Dla $x < \sqrt{6}$ suma $-\frac{x^2}{6} + \frac{x^4}{120} - \dots$ jest ujemna

a jej moduł nie przekracza 1 zatem

dla $0 < x < \sqrt{6}$ $\sin x$ jest dodatni. Mamy też

$2 < \sqrt{6}$

jest to szereg naprzemienny z wyrazem ogólnym malejącym. Oznaku sumy decyduje pierwszy wyraz: tu $n=2$: $\frac{4}{4!} 16 = \frac{16}{24} = \frac{2}{3} > 0$ A cała suma jest $< \frac{2}{3}$ więc $\cos(2) < -1 + \frac{2}{3} = -\frac{1}{3} < 0$

Na odcinku $]0, 2[$ $\sin x$ jest dodatni, więc $\cos'x$ jest ujemny. Cosinus jest więc malejący. Wartość zero przyjmowane jest więc tylko raz! Niech $x: x \in]0, 2[$ i $\cos x = 0$ będzie oznaczone $\frac{\pi}{2}$. Korzystając

z rozmaitych wzorów obliczamy $\cos^2 \frac{\pi}{2} + \sin^2 \frac{\pi}{2} = 1 \Rightarrow \sin^2 \frac{\pi}{2} = 1$ Wiemy jednak że $\sin \frac{\pi}{2} > 0$ więc $\sin \frac{\pi}{2} = 1$ $\sin \pi = 2 \sin \frac{\pi}{2} \cos \frac{\pi}{2} = 0$ i $\cos^2 \pi = \cos^2 \frac{\pi}{2} - \sin^2 \frac{\pi}{2} = -1$. Zatem

$\exp(\pi i) = \cos \pi + i \sin \pi = -1$ oraz $\exp(2\pi i) = \exp^2(\pi i) = 1 = \exp(0)$

Funkcja $\exp$ nie jest więc odwracalna na $\mathbb{C}$. Logarytm zespolony nie istnieje jako jednoznaczna funkcja. To prowadzi do bardzo ciekawej zabawy zespolonej $\rightarrow$ Analiza Zespolona

(2)

ZADANIE DO SAMODZIELNEGO ROZWIĄZANIA: Udowodnić, że $[0, 2\pi[\ni t \mapsto \exp(it) \in S^1 \subset \mathbb{C}$ jest jednoznacznie parametryzacją okręgu.